

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **I. K.**, narozen X
státní příslušník Ukrajiny
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
se sídlem Havlíčkovo náměstí 189/2, Praha 3

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení sp. zn. OAM-303/ZM-2020,

takto:

Žaloba se zamítá.

Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou dne 2. 2. 2021 u Městského soudu v Praze domáhá podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-303/ZM-2020. Žalobce žádá, aby soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí o jeho žádosti o zaměstnaneckou kartu do 30 dnů od právní moci rozsudku. Usnesením ze dne 29. 3.

2021,

č. j. 10 A 9/2021 – 22, byla věc postoupena zdejšímu soudu.

2. Žalobce uvedl, že dne 5. 12. 2019 podal žádost o vydání zaměstnanecké karty. Protože o ní žalovaný nerozhodl v zákonné šedesátidenní, resp. devadesátidenní lhůtě, podal žalobce dne 25. 10. 2020 Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) jako nadřízenému správnímu orgánu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Komise usnesením ze dne 4. 11. 2020, č. j. MV-171144-3/SO-2020, žalobcovu návrhu nevyhověla. Žalobce uvádí, že tvrzení Komise, podle kterého žalovaný vydal rozhodnutí, ač žalobci nepředal průkaz o povolení k pobytu, je v rozporu se zákonem i judikaturou. Vydáním rozhodnutí o žádosti o zaměstnaneckou kartu nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza. Pokud byl tedy dne 29. 10. 2020 skutečně vydán interní dokument (což žalobci zatím nebylo nijak prokázáno), rozhodně nešlo o vydání rozhodnutí. Komise tak odmítla splnit svou povinnost danou § 80 správního řádu a poskytnout žalobci ochranu před nečinností správního orgánu. Žalobce dodal, že mu průkaz o povolení k pobytu stále nebyl předán.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ji považuje za nedůvodnou, neboť nebyl nečinný. Dle Cizineckého informačního systému „*byl žalobcův pobyt realizován jako dlouhodobý za účelem zaměstnanecké karty, a to od 18. 11. 2020 do 17. 11. 2022*“. Rozhodnutí bylo vydáno dne 29. 10. 2020 a právní moci nabylo 8. 12. 2020. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Skutečnosti plynoucí ze správního spisu

4. Ze správního spisu zjistil soud následující pro věc podstatné skutečnosti. Žalobce podal dne 5. 12. 2019 na Generálním konzulátu České republiky ve Lvově žádost o zaměstnaneckou kartu ve smyslu § 42g zákona o pobytu cizinců s přílohami (pracovní smlouva na pozici evidovanou v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty, doklad o vzdělání, o zajištění ubytování, fotografie, kopie pasu, výpis z rejstříku trestů aj.). Žádost zastupitelský úřad předal žalovanému dne 23. 12. 2019. Součástí správního spisu je dále předkládací zpráva k vydání zaměstnanecké karty ze dne 29. 10. 2020 (dále jen „předkládací zpráva“). V ní žalovaný uvedl, že během shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí nebyly zjištěny žádné poznatky bránící vydání povolení. Za podmínek stanovených v předkládací zprávě se navrhuje vydat zaměstnaneckou kartu s platností ode dne pořízení biometrických údajů na dva roky. Předkládací zpráva obsahuje též pokyn k udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí zaměstnanecké karty žalobci. Dále je ve spisu založena výzva k převzetí zaměstnanecké karty ze dne 18. 11. 2020, kterou žalobce převzal téhož dne. Touto výzvou byl žalobce vyzván, aby se dne 8. 12. 2020 osobně dostavil na pracoviště žalovaného v Příbrami k převzetí zaměstnanecké karty. Dne 18. 11. 2020 byly pořízeny též žalobcovy biometrické údaje. Poslední písemností založenou ve správním spisu je potvrzení žalobcova zaměstnavatele, že žalobce nastoupil do zaměstnání dne 7. 12. 2020. V části S. (položka „*zaměstnaneckou kartu pro cizince předal*“) žalobcovy žádosti o zaměstnaneckou kartu je uvedeno: Příbram, 8. 12. 2020 a razítko žalovaného včetně podpisu. V části T. žádosti (položka: „*potvrzuji převzetí zaměstnanecké karty*“) je pak uvedeno stejné místo i datum a žalobcův podpis.
5. Součástí správního spisu je také usnesení ze dne 4. 11. 2020, kterým Komise nevyhověla žalobcově návrhu na provedení opatření proti nečinnosti. Komise konstatovala, že

žalovaný dne 29. 10. 2020 žádosti o vydání zaměstnanecké karty vyhověl, byť dosud nepravomocně. Vydání opatření proti nečinnosti je proto bezpředmětné.

Posouzení žaloby

6. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené, včetně bezvýsledného vyčerpání prostředků ochrany, jež měl žalobce k dispozici ve správním řízení. Soud pouze pro pořádek konstatuje, že za bezvýsledné vyčerpání prostředků ochrany je nutno považovat i situaci, kdy nadřízený správní orgán žádosti účastníka řízení o přijetí opatření proti nečinnosti nevyhoví s tím, že neuznává tvrzení o nečinnosti podřízeného správního orgánu (srov. KÜHN, Zdeněk; KOCOUREK, Tomáš a kol. *Soudní řád správní: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 79 s. ř. s.).
7. O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť souhlas účastníků řízení s takovým postupem se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
8. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. soud žalobu posuzoval na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
9. Žaloba není důvodná.
10. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců, ministerstvo o žádosti rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.
11. Podle § 169t odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců se vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu, jde-li o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti. Skutečnost, že vydáním rozhodnutí o žádosti o zaměstnaneckou kartu je nutno rozumět až okamžik, kdy došlo k převzetí průkazu k povolení pobytu, ostatně vyplývá též ze žalobcem odkazovaného rozsudku NSS ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017 – 24. V něm Nejvyšší správní soud vysvětlil, že vydáním rozhodnutí o žádosti o zaměstnaneckou kartu nelze rozumět vydání předkládací zprávy, ani interního pokynu k udělení víza k pobytu nad 90 dnů. Právní názor Komise uvedený v usnesení ze dne 4. 11. 2020, potažmo žalovaného ve vyjádření k žalobě, že rozhodnutí o žalobcově žádosti bylo vydáno již dne 29. 10. 2020, kdy došlo k vydání předkládací zprávy a interního pokynu, tak není správný. Uvedená skutečnost však nic nemění na zjištění vyplývajícím přímo z části S. a T. žádosti o zaměstnaneckou kartu, že žalobce osobně dne 8. 12. 2020 v Příbrami převzal zaměstnaneckou kartu. K převzetí zaměstnanecké karty tak došlo dne 8. 12. 2020 v souladu s výzvou žalovaného ze dne 18. 11. 2020.
12. Jelikož ke dni rozhodnutí soudu, avšak předtím i ke dni podání žaloby (2. 2. 2021), žalovaný žalobci dne 8. 12. 2020 fakticky vydal požadovanou zaměstnaneckou kartu, je zjevné, že řízení o žádosti žalobce bylo již ukončeno a případná nečinnost žalovaného netrvá.
13. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud proto shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle ustanovení § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
14. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl v řízení

procesní úspěch, na náhradu nákladů řízení však právo nemá, neboť mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. června 2021

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu